

קכא:

עין משפט
נר מצוה

לח א מ"י פ"ב מהל'
ברכות הל' א' נטור א"ת
פי' קמט:

רבינו גרשום

[illegible]

(א) לִי גַבִּי עֲרִסָן דְּחִיב וְאֵם
מִכֵּן שְׁשִׁים שָׁנָה וּמַעֲלָה יִתָּר
מִכֵּן שְׁשִׁים לֹא יֵהִיב כִּי שְׁתֵּלִים
וְכִי.

יש נוחלין פרק שמיני בבא בתרא

לֹא היה **דיבור עם משה**. פה אל פה כנחמלה אבל אם הוֹרֵרו לַיִּבּוֹר כְּגוֹן כַּמְעָשָׁה דִּקְרָה שֶׁהִיא אֲחֵר מְעָשֵׂה הַמִּרְגְּלִים הִיא מִדְּבַר עַל יָדִי מֵאֵלָּה אוֹ בְּחֹרִים וְחוּמִים אִי נִמִּי לֹא הִיא מִדְּבַר עִמּוֹ אֵלָּה עַל יְדֵי טוֹרֵךְ מְעָשֵׂה הַצִּיָּרִן לֵכֵס: **אֵלֵי הִיא דְּבִיבּוֹר**. דְּבִי' (לִמְכַבֵּד וְיֹאמַר ה' אֵלֵי דְּבִיבּוֹרִי לַעֲלֵי וְדַרְשֵׁן בִּן וְיֹאמַר ה' אֵלֵי אֵל תֵּכֵן אֶת הַחֹמֶץ. אֵלֵי נִמִּי מִדְּמַסְכּוֹ לַיִּבִּי כַּאֲשֶׁר תִּמְנֵי קִדְרֵשׁ הִיא וְלֹא מִמַּשְׁמַעוֹת דִּקְרָה אֵלָּה מִיִּיתוּרָא דְּוִיבִי כַּאֲשֶׁר תִּמְנֵי דִּקְרָה יִיתָרָא הוּא: **יוֹם שִׁבְעִית הוּשָׁע בֵּן אֵלֵה שְׁפִטָּאוֹת**. שְׁפִטָּאוֹת דְּמַתִּיב בְּקִדְרָה עוֹלָם כְּשֶׁרָא הוּשָׁע בֵּן אֵלֵה שְׁגָלוֹ עֲגָלִי הוֹכֵב עִמָּד וְהַעֲבִיר פְּרָדָסְאוֹת שְׁפִטָּא יִרְבְּעֵם בֵּן

שבועה קצצו כל העולם. האי
תנא סבר דליתיה לא הוה
פנחס דאי הוה פנחס בנזיר משבועה
הוה מצי לאשכחיה דיאיר ראה יעקב
וראה פנחס וסבר נמי האי תנא
דסרח בל אשר אינה חיה לעולם:
וזנון

לא היה דיבור עם משה שנאמר ויהי כאשר
תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם
וסומך ליה וידבר ה' אלי לאמר אלי היה
הדיבור עולא אמר יום שביטל בו הושע בן
אלה ⁶פרדסאות ⁷שהושיב ירבעם על
הדרכים שלא יעלו ישראל לרגל בר מתנה
אמר יום שנתנו הרוגי ביתר לקבורה ⁸דאמר
גי ביתר לקבורה ⁹תקנו ביבנה הטוב והמטיב
תנו לקבורה רבה ורב יוסף דאמר תרווייהו
למערכה ¹⁰תניא רבי אליעזר הגדול אומר כיון
בחה של חמה ולא היו בורתין עצים למערכה
מגל מכאן ואילך דמוסף יוסף שאינו מוסף
יה אמה תנו רבנן שבעה קפלו את כל העולם
ומתושלח יעקב ראה את שם עמרת ראה את
ממרם איתרו ראה את אחיה השילוני עדיין
מרם והא כתיב ¹¹ולא נותר מהם איש כי אם
נותר רב המנונא לא נגזרה גזרה על שכמו של
יכם וכל פקודיכם לכל מספרכם מבן עשרים
ורים יצא שכמו של לוי שפקודיו מבן שלשים
יאר בן מנשה ומכיר בן מנשה נולדו בימי
ישראל לארץ שנאמר ¹²ויכב מהם אנשי העי
שלושים וששה ממש דברי ר' יהודה אמר
ים וששה והלא לא נאמר אלא כשלשים
ה ששקול כרובה של סנהדרין אלא אמר
יה לא על פחות מבן עשרים ולא על יתר
עשרים דכתיב ¹³מבן עשרים שנה ומעלה
ומעלה ¹⁴ומעלה מערכין מה להלן יתר מבן
יתר מבן ששים כפחות מבן עשרים איבעיא
איפלוג או דלמא לקרקא גברי איפלוג
תא

תא

מזרע לשון כליה. ולא גרסי' יאסף דא"כ מאי קבעי תלמודא הא מילתא דפשיטא היא דיאסף לשון מיתא דמכוש (דבדרי כ) יאסף אהרן אל עמיו: **ס"ד עשעס כו'**. גרייתא היא כסדר עולם (ספ"א). ומשום דמיידי בכלל ויהושע לקמיה נקט ליה אי נמי משום דלאררי לעיל דמוסרין יוסף וצא להודיענו שאלו שבעה מחורן שזדיקס היו ועסקן בתורה חיו כל כך: **קפלו אח כל העולם**. סיבובו והקפיווה שנתקבל העולם הייתה. וכל אלו השבעה שמשו זה את זה בדקתיה לעיל מיה כסדר עולם נמצאת אומר שימש יעקב את שם כ"י שנה שימש שם את המושלח ל"ח שנה שימש המושלח את חלקם (הראשון דף י"ג שנה. ומתשובן שנות הדורות הנכתובין בפירשה דור אחר דור יש לנמנח כל זה המושלח לא מת דע ח"ק למנחל דאחר באלא (ספ"ד דף ק"ה): ויהי לשבעת הימים ומי המנחל היו (בראשית י) אולי שבעה ימי אכלו של המושלח לא אדק וכבר היה שם כ"ח שנה בדכאבי (שם יא) שם כן מלת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחר המנחל ולמך נמי ראה את אדם ואת שם אלא זדיקס גמוריס קחשיב כמו ששימשו זה את זה בדפרישיט לעיל. והאי חנא לא ק"ל חנוך זה מטערין דהוה ליה למימר שנים קפלו את כל העולם דהאי חנא קסדר עולם הוא וק"ל דהאי יאנוני כי לקח אותו אלהים (שם יא) היינו שמת בחי' ימינו ודקדקתיה הסם חנוך קבר את אדם ואת י"ט שס ויהי אחריו כ"ח שנה. המושלח הוליא שנותיו עד המנחל: **עמרם ראה שם יעקב**. סבכא אדם שנה שנה אכזי מיוירדי מנרס אחר דכדכאבי ובני לוי גרשוין וקת' ובכאש' ויהי יעקב בדרך מנחל שבע עשרה שנה (שם י"ז) ובאחזן י"ז שנה טולד עמרם לקתה שנהי בצו הראשון היה בדכאבי (שמות י) ובני קתה עמרם וירא' **אחיה השילוני ראה את עמרם ואחיו ראה את אחיה**. גמרא. והאי חנא לא סבירא ליה אלוהי זה פתח דאס איתא לימא משה ראה עמרם ופתחא ראה משה ועדיין הוא קיים ולא אינטריך ליה אחיה כלל: **והא כסבי יעקב נופר מרס**. ואחיה השילוני מתנבא בימי יעקבס ואס איתא דראה את עמרם בדמרים הלאך יאא ממדבר וצא לוי והאלא כל ימי יעקב בדמרים י"ז שנה ועמרם ראה את יעקב וסאי אחד לכל הפחות ושני חיי עמרם ק"ל שנה היה קני"ד ואחיה ראה את עמרם כמה פשו להו ממאחליה ועשר אחר מות עמרם י"ז שנה נמצא אחיה השילוני כן י"ז שנה כשלא ממדריס כלל הפחות ושמה יומר גנון שנוול בחיי עמרם הרבה: אחיה השילוני לוי היה בדכאבי בדברי הימים א (כ) והלויס אחיה על אזורות בית אלהים: **שפקודיו מן שלשים**. ויס שהי הוים נמנין מנן חדש ומעלה לעליון הכבודות בדכאבי בפירשה ממדבר סיני (ומדבר ג) מנן חדש ומעלה פתקס. וכל נהירא לי דא"כ ליה למימר לא אי שצטו מן חדש שפקודיו מן חדש אלא הא שנים היינו שלשים שנה בדכאבי ובני גרשוין קתה ומררי מן שלשים שנה ומעלה ועד כן חמשים שנה (שם ד) וההוא חשבון קדש שאחיו חשבון כלני חשבון כן וישאלו חב' דנינאלא צנא קפיד רחמנא דבישראל חביו (שם ט) כל יואא צנא ובולטס חביו (שם טז) מנן שלשים שנה וב' כל הכא לצנא לעבוד וגו': **והשאר שבעים לא עייל**. מיואלא מנרס לארץ בתמיה ואמאי דחקת לתרזי' דמשום דלי היה אחיה לך צא לארץ: **ונולדו בימי יעקב**. גמרא: **ולא מסו כו'**. לא יליף מקרא אלא חד מייניה: מטהדרין היו ע"א נמצא רובן שלשים ושס: **ולא על יתר מנן ששים**. ובהי נמי דלחיה ישראל הוה הרי ראה את עמרם ה' שנים ויב' ס"א דאחאו ממנרס: יתר על ששים עטרין אינו שוה לכן כ' שנה ומעלה שנה ערכו מועת יומר בדכאבי בפירשה עטרין (ויקרא טו): **לפחות כ' שנים**. שמועט עטרין מני מנן כ' ומעלה וקטנ' אדני ערך פחות מני עשרים ומעט על כן ש' שנין או לזה מיהו בדכאבי שנים ששטיס מועטין מערך יתר מנן כ' ומוחלקין לדנין עמרם של יתר מנן כ'. והי"נ הייבי דמוחלק פחות מנן עשרים מה הגזרה של יתר מנן כ' ה"ה יתר על כן ששים ואיכא למימר נמי דלא נמנו בההוא חשבון: **לשבעים איסלג**. שנתחלקה לשנים עשר חלקים שיון ואח"כ כל שצט ושנן מתחלק לפי אנשיו שהיו יוואי מנרס או לפי צאי הארץ למד דלחיה ליה ולמר דלחיה ליה (לעיל ק"ה): **לקרקק גברי'**. גראסי' גאשנים שכל אחד מיואלא מנרס לרבי יאשיה או לצא הארץ לרבי יונתן היה נוטל חלקו בדרך כפני עמזו והיו כולם שיון בתחלקה: **חא**

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

[illegible]

י"ב אדר

הגהות הב"ח

(א) רשכ"ם ר"ה כרמל העוב
וכי' מהאי קרמל ואכלת
ושבעת וכרמל: (ב) ר"ה
קיפלו וכי' אח אדם יאמ חרה
וחיה אחריו כל"ל וימית שם
נמחק:

מוסף רש"י

[illegible]